

Flytning kalkulerer han — og den Kalkule synes jeg er rigtig — til 8—10,000 Kr.; hvis det skal gøres paa Foranstaltning af en Entreprenør eller paa lignende Maade. Fiskerne mene derimod, og deri er Inspektør Wedén enig med dem, at de kunne gøre det selv ved at rejse en Kran paa en af de største Baade og saa, naar de have Lejlighed, tage en Sten i Dag og et Par i Morgen og saaledes faa dem pillede bort. Paa denne Maade ville de kunne nøjes med at faa 4,000 Kr. af Statskassen. At ofre Tid og Grejer, mene de ikke, de have Raad til uden at faa noget, men faa de 4,000 Kr., antage de, de kunne klare sig. Jeg vil meget anbefale den højtærede Minister at tage velvilligt mod dette Andragende, navnlig fordi Beløbet er saaringe, og fordi det i strengeste Forstand er Hjælp til Selvhjælp, er at komme de Mænd til Hjælp, som slide haardt for deres Udkomme. Hvis Staten med et Beløb af 4,000 Kr. kan yde en ikke uvæsentlig Støtte til et stort Fiskerleje som Klitmøller, ere de Penge vel anvendte.

Af Hensyn til Vestkysten, som jeg hele mit Liv igennem har interesseret mig levende for, vil jeg gerne paa Redningsvæsenets Vegne udtale en Tak til den højtærede Marineminister. Det vil nemlig ses af Finanslovsforslaget, at der er optaget et Beløb til Forøgelse af Redningsmandskabets ret tarvelige Løn. Jeg antager, at det er den højtærede Marineminister, der har foranlediget det. Jeg ved nok, at Redningsvæsenet tidligere har sorteret under Landbrugministeren, men jeg antager, at nu er det Marineministeren, der har foranlediget Forhøjelsen. Det er jo ikke store Beløb, det drejer sig om; det er 39 Baade med 40 Kr. om Aaret for hver, 40 Formænd ved Redningsbaadene med 60 Kr. til hver, og 446 Redningsmænd ogsaa med 60 Kr. til hver. Men i Forhold til den Løn, som oppebæres i Forvejen, er det et ret klækkeligt Tillæg, og de vedkommende ville sikkert være den højtærede Minister taknemmelige, fordi han har taget Initiativet til at skaffe dem det.

Med Hensyn til Redningsvæsenet vil jeg endnu en Gang omtale et enkelt Punkt. Det er 6 Aar siden, jeg nævnede denne Sag her. Jeg nærede den Gang paa Grund af Uheld, der vare foregaaede paa Vestkysten, nogen Tvivl om, hvorvidt vore Redningsbaade ere rigtigt konstruerede. Denne Tvivl er ikke hævet siden da, og den har faaet forøget Næring for ganske nylig, idet der i „Dansk Fiskeritidende“ af 10. Juni 1907 fremkom den Meddelelse fra en meget sag-

kyndig Mand oppe i Klitmøller, at der den 28. Maj i Aar var lige ved at hænde en Ulykke af skæbnesvangert Omfang ved en Øvelse med Redningsbaaden, idet denne ved Landingen — vel at mærke under en Øvelse, altsaa ikke under særlig vanskelige Forhold — kæntrade, og 12 Mand gik i Vandet. Den paagældende Mand, der er meget sagkyndig paa dette Omraade, giver en Karakteristik af Begivenheden. Jeg skal ikke oplæse det, det er ikke langt, men maaske for langt for den ærede Formand; det staar, som sagt, at læse i „Dansk Fiskeritidende“ for 10. Juni 1907. Den vedkommende redegør for, hvorledes det er gaaet til. Den Anke, som jeg altid har fremsat imod vore Redningsbaade, er, som det muligt vil erindres af en og anden, den, at Luftkassen, som bærer Baaden oppe, ligger i Bunden af Baaden, og derfor er det indlysende, at saa snart Baaden kæntrer, er det umuligt, at den kan rejse sig igen, fordi den saa har Luftkassen foroven, og det er den naturlige Stilling. Den af mig omtalte sagkyndige siger blandt andet, at Uheldet skete, fordi det under Landingen ude fra ikke lykkedes Rorstyreren at holde Stævnen nøjagtig lodret paa Kystlinien, han kom en Smule paa Skøns, Baaden „skar“, for at bruge det Udtryk, de benytte, en Kende under Landingen, og saa gik den rundt. Han siger, det maa den gøre, den kan ikke andet. Naar Stævnen holdes lige mod eller lige med Søerne og Slæbet er ude, er Baaden god, men saa snart den afviger det ringeste fra denne Linie, skal den gaa rundt, den kan ikke andet. Han siger noget ironisk, men det er vel nok alvorlig ment, at man undgik Tab af Menneskeliv, fordi det var en klar Sommerdag, og det lykkedes alle 12 Mand at komme op paa Baadens Køl, og der sade de sikkert, for Baaden skulde nok lade være at gaa rundt endnu en Gang. Det lyder som Ironi, men det er ret dyb Alvor. Baaden kan kæntrade, det kan den overordentlig let, men den kan umuligt rejse sig igen, det er den Skavank, jeg har hørt fremhæve saa mangfoldige Gange. Jeg har ikke kunnet undlade at tage Spørgsmaalet frem endnu en Gang, fordi det er nøjagtig den samme Klage, som altid føres. Den gaar altid ud paa dette, at Luftkasserne ligge for dybt i Baaden og ikke, hvor de skulde ligge. De skulde efter manges Mening ligge oppe ved Rælingen i Vandlinien for at stive Baaden af. Men de ligge i Bunden, og derved give de den Anledning til at vælte. Jeg vil blot nævne det her, fordi jeg vil give den højtærede Marine-